Rok I. SPIS RZECZY. 1924.

GŁOS PRAWA

WYCHODZI RAZ NA MIESIĄC
W ZESZYTACH PODWÓJNYCH,
REDAGOWANY PRZY WSPÓŁUDZIALE PRZEDSTAWICIELI
NAUKI I PRAKTYKI PRAWA PRZEZ
Dra ANZELMA LUTWAKA,
ADWOKATA WE LWOWIE.

»Lud walczyć musi o prawo,
jak o mury miasta!« . . .
Heraklit z Efezu.

21

Redakcja: Dr. A. LUTWAK, we Lwowie, Sykstuska 38. Telefon Nr. 28-74.
Administracja: Dr. J. ROSENGARTEN, we Lwowie, Sykstuska 15. Tel. 26-75.

PRENUMERATA kwartalna 6 zł., półrocz. 12 zł., całorocz. 22 zł. 50 gr. prócz porto.

SPIS RZECZY.*)

Cyfry rzymskie oznaczają zeszyty, cyfry arabskie stronice.

I. ROZPRAWY.

***) Cęnę niniejszego spisu rzeczy: 40 groszy, prosimy uiścić wraz z najbliższą prenumeratą i na odcinku przekazu lub czeku P. K. O. zaznaczyć, iż zawiera również i tę należytość.**

II. ARTYKUŁY RÓŻNEJ TREŚCI.

20. Ilość adwokatów i notarjuszy w Polsce. — IX-X. 40.
21. Z Komisji kodyfikacyjnej i Stałej Delegacji Zrzeszeń i Instytucyj prawniczych Rz. P. — XI-XII. 48.
22. Ocena Głosu Prawa przez Przegląd prawa i administracji — XI-XII. 47—48.
23. Sprostowanie, za które nikt nie ręczy. — XI-XII. 48.
24. Sprostowanie błędów drukarskich. — XI - XII. 48. i XIII-XV. 56.
25. Komitet zbliżenia francusko-polskiego w zakresie prawa ? Lex — XIII-XV. 45—47.
26. Odpowiedź Redakcji: O tytuł pełnomocnika przy urzędzie patentowym. XIII-XV. 56.
27. Wysokość odsetek prawnych; Odczyt Dra Buehna — XIII-XV. 49—50.
28. Redakcja do P. T. Czytelników. — XIII-XV. 56.
29. O międzydzielnicowem prawie małżeńskiem; odczyt prof. Allerhanda — XIII-XV. 15—52.
30. Do wykładni fatalnego artykułu 13. ustawy o ochronie lokatorów, z glossą Redakcji, napisali Dr. Artur Till, Dr. Stanisław Krzemicki, Dr. Emil Sommerstein, Dr. Włodzimierz Godlewski i Dr. Wacław Nieświatowski. — XIII-XV. 27—34.
31. O prawoznawstwo Palestry rozbitej na trzy dzielnice; Odezwa Wydziału Lwowskiej Izby adwokatów. — XIII-XV. 38—40.
32. Projekt ustawy postępowania karnego. - XIII-XV. 53—54.
33. Lwowski Urząd rozjemczy dla spraw najmu. XIII-XV. 54—55.

III. Z ORZECZNICTWA.

1. Do §§ 226 i 235 proc. cyw. Dopuszczalność żądania ewentualnego w skardze lub w toku sporu. — I. 22—23.
2. Orzeczenie Sądu Najwyższego o zażaleniu nieważności w obronie ustawy w sprawie o lichwę mieszkaniową. — III, 14—16.
3. Do §§ 586 ust. cyw. i 272 proc. cyw. Zeznania świadków ustnego rozporządzenia ostatniej woli oceniane być winne ze stanowiska przepisów ustawy cywilnej i nie podlegają swobodnej ocenie dowodów w myśl § 272 proc. cyw., z glossą Redakcji. — II. 16—17.
4. Prawomocna decyzja władzy administracyjnej orzekająca o prawach obywatela zyskuje moc prawną nie tylko wobec podmiotu praw przez nią ustalonych, lecz też w stosunku do władzy, która ją wydała. Prawo kierownictwa i nadzoru prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego nie uprawnia go do unieważnienia z urzędu prawomocnych orzeczeń podwładnych mu władz. Orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego, z glossą Redakcji. — II. — 18.
5. Do § 1323 u. c. § 95 reg. ruchu i art. 95. Przepisów przewozowych. Kolej odpowiada za pełną szkodę z zawartego kontraktu przewozu i winna zwrócić towar w naturze, jeśli go zabrała dla własnego użytku. — III. 12—13.
6. Do art. 347, 320 i 355 u. h. oraz §§ 1435 i 1438 u. c. Jeśli kupujący z powodu wad dostarczonego mu towaru pozostawił go do dyspozycji sprzedającego, a sprzedający oświadczenie to przyjął, natenczas kupujący obowiązany jest mocą tej umowy

towar wedle gatunkowego określenia sprzedającemu oddać, chociażby sam go już nie posiadał. — III. 13—14.

7. Z orzecznictwa dyscyplinarnego. Występowanie adwokata w charakterze pośrednika w transakcji kupna i sprzedaży, jest przekroczeniem przeciw godności stanu. Okoliczność, iż wykonywanie zawodu adwokackiego w czasie krytycznym z powodu ogólnego zastoju w stosunkach gospodarczych nie zapewniało adwokatom w danej części kraju wystarczających dochodów na utrzymanie siebie i kancelarji adwok., wpływa jedynie na złagodzenie kary. — IV. 19—21.
8. Podnoszenie przez adwokata wobec Sądu zarzutów będących nie tyle w interesie klienta ile raczej demonstracją polityczną, nie daje się pogodzić z obowiązkami stanu adwokackiego. Amnestja z 6. lipca 1923 d. u. 71 stosuje się również do kar orzeczonych przez radę dyscyplinarną Izby Adwokatów orz. R. D. z 5-go kwietnia 1924. Rd. 34/20. i Sąd Najwyższy z 17. czerwca 1924. Ds. 134/24. — IX-X. 40—41.
9. Orzeczenie plenarne Sądu Najwyższego z dziedziny prawa dyscyplinarnego formalnego. — XI-XII. — 40—41.
10. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego w przedmiocie waloryzacji. Kradzieży nie można zaliczyć do szkód połączonych zazwyczaj z przewozem w otwartym wozie kolejowym. Roszczenia opiewające na złote, choćby z czasu, gdy złoty był tylko walutą „obliczeniową“, nie podlegają przerachowaniu. — XIII-XV. 40-41.
11. Pełnowartościowe przerachowanie wierzytelności pożyczkowej podpadającej pod §. 11. punkt. 2. wzgl. §§. 28. i 29. lit. d. rozp. walor., jeśli strony, celem zabezpieczenia się przed spadkiem waluty markowej, umówiły kurs dolara ameryk. jako miarę przerachowania. Ustalenie tego faktu w instancji rewizyjnej. Nie zawadza przyjęciu pełnej miary okoliczność, że wierzyciel popadł w zwłokę z przyjęciem zapłaty, o ile dłużnik nie wykaże, iż wskutek odmowy przyjęcia zapłaty trzymał gotówkę w markach polskich do dyspozycji wierzyciela. — XIII-XV. — 41-42.
12. Wniosek o przerachowanie roszczenia w myśl przepisów rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 14/5. 1924. d. u. poz. 431. może być połączony z wnioskiem o dozwolenie egzekucji celem ściągnięcia przerachowanego roszczenia. Sąd właściwy do załatwienia wniosku egzekucyjnego ma załatwić wpierw wniosek o przerachowanie, a po prawomocności wydanej w tym względzie uchwały, załatwić wniosek egzekucyjny. — XIII-XV. 43.
13. Zupełne wynagrodzenie szkody, przyznanej z czasu dewaluacji marki polskiej, w markach polskich na podstawie kursu franka złotego ulega przerachowaniu na złote, na zasadzie rozp. Prez. R. P. z 14/5. 1924. poz. 431. dz. u. R. P. — XIII-XV. 43-44.
14. Spółdzielnia trudniąca się statutowo czynnościami bankierskiemi może w swej firmie mienić się bankiem. — XIII-XV. 44--45.

IV. ZAPISKI LITERACKIE.

1. Czesław Poznański: Spadek waluty jako zagadnienie żywego prawa studjum jurys prudencyjne, Warszawa 1924. F. Hoesik, Dr. A. L. — II. 19 20.

2. „Palestra“ organ adwokatury stołecznej w Warszawie pod redakcją Stanisława Cara. — III. 20., — VI. 21—22., IX-X. 42, — XIII-XV. 47.
3. Przegląd prawa i administracji Rok 49. zeszyt 1—3. 1924. Redaktor Prof. Dr. Ernest Till. — IV. 22., XI-XII. 44.
4. Upadłość w b. Kongresówce w wyrokach b. Izby sądowej i b. Senatu Adam Słomiński Warszawa 1924. Nakładem F. Hoesika. — VI. 48.
5. Wydawnictwo ustaw skarbowych pod redakcją Dra Ignacego Weinfelda. Zeszyt I. Podatek majątkowy; ustawa wraz z rozporządzeniami. Żebrali i opracowali Wiktor Breit i Dr. Bruno Blumenfeld z przedmową Dra Weinfelda. — VI. — 19.
6. Rozporządzenie Prezydenta Rz. P. z 14. maja 1924. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych z motywami i objaśnieniami opracowanemi przez Prof. Dra Fryderyka Zolla i Dra Bronisława Hełczyńskiego. — VII-VII. 34-36.
7. Ustawa o ochronie lokatorów. Tekst z komentarzem Dra Emila Sommersteina. — VII-VIII. 36.
8. Eugeniusz Böhm Bawerk: „Kapitał i zysk z kapitału“ Dział I. Historja i krytyka teorji zysku z kapitału. W przekładzie Władysława Zawadzkiego. — XI-XII. 45—47.
9. Dr. Robert Lanzer, Die neuen österreichischen Enteignungsgesetze. — XI-XII. 47.

V. CZASOPISMA NADESŁANE:

1. „Palestra“ organ adwokatury stołecznej Warszawa. — III. 20. VI. 21—22. — IX-X. 42. — XIII-XV. 47.
2. Przegląd prawa i administracji Lwów. — VI. 22. — XI-XII. 44.
3. Ruch prawniczy i ekonomiczny, Poznań. — IX-X. 41—42.
4. Gazeta sądowa warszawska Warszawa. — IX-X. 42. XI-XII. 44. — XIII-XV. 47—48.
5. Czasopismo adwokatów polskich, Lwów. — IX-X. 42. XIII-XV. 48.
6. Gazeta administracji i policji państwowej, Warszawa XIII-XV. 47.
7. Deutsche Juristen-Zeitung, Berlin. — XI-XII. 44—45. XIII-XV. 48.
8. Das Recht, Berlin. — XI-XII. 45. — XIII-XV. 48.
9. Gerichts-Zeitung, Wiedeń. — XI-XII. 45. — XIII-XV. 48.
10. Juristische Blätter, Wiedeń. — XI-XII. 45. — XIII-XV. 48.
11. Oesterreichische Anwaltszeitung Wiedeń. — XIII-XV. 48.

